

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง

CAUSAL FACTORS AFFECTING THE BEHAVIOR OF VIOLENCE AGAINST OTHERS OF MIDDLE ADOLESCENTS.

กนกพร กระจ่างแสง¹, กมลพิพัฒน์ ชนะสิทธิ์², ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทร์³

Kanokporn Krajangsaeng¹, Kamolbhibhat Chanasith², Assistant Professor Dr.Thirawat Chantuk³

บริษัท โรงพยาบาลนครธน จำกัด¹

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร²

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร³

Kanokporn.kraj@gmail.com¹, kamolbhibhat.c@rmutp.ac.th², thirawat.scb@gmail.com³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง ประชากร คือ กลุ่มวัยรุ่นตอนกลางที่มีอายุตั้งแต่ 17-19 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง คือ วัยรุ่นที่มีอายุตั้งแต่ 17 – 19 ปี จาก 50 เขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร จำนวน 383 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่นตอนกลาง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ พบว่า ค่า chi-square = 0.18, P-value = 0.672, GFI = 1.00, AGFI = 1.00, CFI = 1.00, RMSEA = 0.000, RMR = 0.003 และองค์ประกอบของปัจจัยทุกตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.327-0.732 และรูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาตามทฤษฎีนั้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการลอกเลียนแบบได้ร้อยละ 63 ตัวแปรที่มีอิทธิพลรวมต่อพฤติกรรมการลอกเลียนแบบมากที่สุด คือ บริบททางสังคม และการรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยมีค่าน้ำหนักความสำคัญ เท่ากับ 0.31 และ 0.16 ตามลำดับ สำหรับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง ได้แก่สถาบันครอบครัว รองลงมาพฤติกรรมการลอกเลียนแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และ.05 โดยมีค่าน้ำหนักเท่ากับ -0.21 และ 0.54 ตามลำดับ

คำสำคัญ พฤติกรรม, การใช้ความรุนแรง, วัยรุ่นตอนกลาง

Abstract

This research aims to study the causal factors that affect the behavior of violence against others of middle adolescents. The population is a group of middle adolescents aged 17-19 years old in Bangkok. The samples were adolescents aged 17-19 years from 50 administrative districts of Bangkok of 383 people. The questionnaires about the causal factors affecting the behaviors of violence of middle adolescents. The statistics used for Path Analysis using software packages Social Sciences. Found that chi-square = 0.18, P-value = 0.672, GFI = 1.00, AGFI = 1.00, CFI = 1.00, RMSEA = 0.000, RMR = 0.003 and the composition of all the factors, there was a

positive relationship behaviors, violence towards others, middle adolescents. Statistically significant at level 0.01. The correlation coefficients ranged from 0.327 to 0.732 and structure relationships that were created based on the theory that is consistent with empirical data. The variable causal factor of imitative behavior have included 63 percent of the variables that influence the behavior of imitators, most social contexts. And viewing media violence. The statistical significance level 0.01 with the important weight was 0.31 and 0.16 respectively for the variables that influence the behavior of others to use violence to maintain their middle adolescents. Including family Minor mimetic behavior. The statistical significance level 0.01 and 0.05, with a weight equal to -0.21 and 0.54, respectively, while the family had significant direct negative behavior emulating.

Key words: Behavior, Violence, Middle adolescents

บทนำ

สภาพสังคมไทยในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วโดยส่งผลกระทบต่อคนในสังคมและก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ จำนวนมากซึ่งปัญหาความขัดแย้งการใช้ความรุนแรงก็เป็นปัญหาหนึ่งที่นับวันจะยิ่งทวีความรุนแรง ปัญหาความรุนแรงนี้ถือว่าเป็นปัญหาที่สำคัญระดับชาติ ซึ่งพบว่าเหตุการณ์ความขัดแย้งที่มีความรุนแรงจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การท่องเที่ยว ปัญหานี้เป็นปัญหาหนึ่งที่มีความสำคัญและเป็นสิ่งที่ทุกฝ่ายพยายามร่วมกันแก้ไขเพื่อลดปัญหาเหล่านี้

ปัญหาความรุนแรงทุกวันนี้ส่งผลกระทบต่อกระบวนการทางสังคมเป็นอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาความรุนแรงในเยาวชนที่เป็นทรัพยากรบุคคลที่ควรให้ความสำคัญในการพัฒนาเพื่อให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพในอนาคต ปัญหาอาชญากรรมร้ายแรงทำลายความสงบเรียบร้อยของสังคมส่วนรวม และปัญหาความรุนแรงที่เห็นได้ชัดและกำลังทวีความรุนแรงมากขึ้น คือ การก่อเหตุทะเลาะวิวาทของเยาวชน (จิรพัฒน์ พรหมสิทธิการ, 2543) โดยรูปแบบของการก่อเหตุทะเลาะวิวาทนั้นได้มีการพัฒนาความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ เช่น มีการใช้อาวุธปืนหรืออาวุธมีด วัตถุระเบิด อาวุธปืนปากกา การดัดแปลง อุปกรณ์การเรียนมาใช้เป็นอาวุธ การก่อเหตุทะเลาะวิวาทของเยาวชนที่ทวีความรุนแรง มากขึ้น (โกศล สุภวงษ์, 2526 อ้างถึงใน เสน่ห์ เสถียรพงศ์, 2540) ส่วนมากเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทในแต่ละครั้งมักจะมีผู้บาดเจ็บ หรือแม้กระทั่งเสียชีวิต และรูปแบบการทะเลาะวิวาทนั้นมักจะเกิดขึ้นในที่สาธารณะ เช่น ห้างสรรพสินค้า บ่ายรถประจำทาง บนรถประจำทาง หรือบริเวณหน้าโรงเรียน เป็นต้น ซึ่งทำให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือประชาชนทั่วไปได้รับบาดเจ็บไปด้วย (รุจิราพร หงส์ทอง, 2550)

ผลกระทบจากการใช้ความรุนแรงพบว่า ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนมากที่สุด หากมีการใช้ความรุนแรงในครอบครัว โอกาสที่สมาชิกในครอบครัวโดยเฉพาะเด็ก และเยาวชนจะตกเป็นเหยื่อจะสูงกว่าอาชญากรรมประเภทอื่น ๆ ในขณะที่เดียวกันการใช้ความรุนแรงใน ครอบครัว เป็นพฤติกรรมอาชญากรรมที่ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนมากที่สุด โดยเด็กและเยาวชนสามารถ เรียนรู้พฤติกรรมดังกล่าวได้ง่ายกว่าพฤติกรรมอาชญากรรมประเภทอื่น โดยเฉพาะปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบกับปัญหาอาชญากรรมประเภทหนึ่งซึ่งได้ทวีความรุนแรงมากขึ้น อันเป็นดัชนีที่บ่งบอกถึง ความเสื่อมโทรมของสังคมไทยได้เป็นอย่างดี คือ ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ที่มีพฤติกรรมการใช้ ความรุนแรงในการกระทำผิดอันไม่แตกต่างจากพฤติกรรมผู้ใหญ่ (สุนนทิพย์ ใจเหล็ก, 2546 สอดคล้องกับ Engfer and Schneewind ; อ้างอิงจาก Commission for Women's Affairs, Youth and Seniors Senate, 2007 p.13 อ้างถึงใน ศรีธัญญา อธิชนะ, 2553 หน้า 2) กล่าวได้ว่า ผลกระทบจากพฤติกรรมความรุนแรงต่อเด็กและวัยรุ่นพบว่า เด็กที่ถูกบิดามารดาทำโทษอย่างรุนแรงบ่อยๆ นั้นย่อมมีผลกระทบต่อพัฒนาการ การเจริญเติบโตซ้ำ แคระแกรนมีอาการประสาทหรือวิตกกังวลสูง ขาดความ เชื่อมั่นในตนเองในด้านทัศนคติของเด็กจะมองโลกในแง่ร้าย เกลียดชังผู้ใหญ่ จะมีความรู้ สึกว่าบิดามารดาปฏิเสธทอดทิ้งมีความรู้สึกลัวว่าบิดามารดาเข้มงวดกดขี่จนโหดร้ายทารุณ

นอกจากนี้บาร์เดน (Barden, 1994 p. 38 อ้างถึงใน ศรัญญา อธิติยะ, 2553 หน้า 2) กล่าวว่า ความรุนแรงเป็นปรากฏการณ์ที่มีความซับซ้อน และมีสาเหตุจากปัจจัยหลายด้าน ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรุนแรง ได้แก่ ปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยด้าน ครอบครัว ปัจจัยด้านอิทธิพลทางสังคม โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนและคนใกล้ชิด ปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของกลุ่มวัยรุ่น สอดคล้องกับ บัณฑิต สนไพศาล (2551: ออนไลน์ อ้างถึงใน ศรัญญา อธิติยะ, 2553 หน้า 2) กล่าวว่า ความรุนแรงของวัยรุ่น เริ่มมีสถิติสูงขึ้น โดยมีสาเหตุจากหลายปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยส่วนตัวของเด็กวัยรุ่นที่ใช้ ความรุนแรง สิ่งเร้าทางสังคม สื่อ และเกมส์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรง รวมทั้งสาเหตุสำคัญคือการ อบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว นอกจากนี้ อุมาพร ตรังคสมบัติ (2540 หน้า 1 อ้างถึงใน ศรัญญา อธิติยะ, 2553 หน้า 2) ศึกษาเกี่ยวกับความรุนแรงในวัยรุ่นไทยพบว่าสาเหตุการเกิด ความรุนแรง เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนตัวของวัยรุ่นเอง เช่น ค่านิยม และทัศนคติที่นิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาร่วมไป กับค่านิยมเรื่องของศักดิ์ศรี เมื่อมีเหตุการณ์ที่ทำให้รู้สึกถูกทำหยาบศักดิ์ศรี ก็ทำให้เกิดพฤติกรรมความรุนแรงขึ้นมา มักเป็นความโกรธ การควบคุม อารมณ์ตนเองไม่ได้ และถูกเพื่อนชักชวนให้กระทำผิด

ผู้วิจัยจึงเห็นว่าปัญหาการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่นตอนกลางส่งผลกระทบต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปเป็นอย่างมาก หากปัญหานี้ยังไม่ได้รับการป้องกันและแก้ไขอาจก่อให้เกิดความเสียหายทั้งที่ประเมินได้และไม่ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง เพื่อที่จะได้นำเอา ผลการศึกษาไปเป็นข้อมูลหรือแนวทางในการหาสาเหตุหรือที่มาโดยการทำความเข้าใจ และทราบถึงที่มาของปัญหาอย่าง เจาะจงมากขึ้นเพื่อนำไปสู่มาตรการการป้องกันและแก้ไขต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่นตอนกลาง ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง
3. เพื่อศึกษารูปแบบเส้นทางปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่นตอนกลาง

สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 สถาบันครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางตรงกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง

สมมติฐานที่ 2 สถาบันครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางตรงกับพฤติกรรมการลอกเลียนแบบของวัยรุ่นตอนกลาง

สมมติฐานที่ 3 บริบททางสังคมมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางตรงกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง

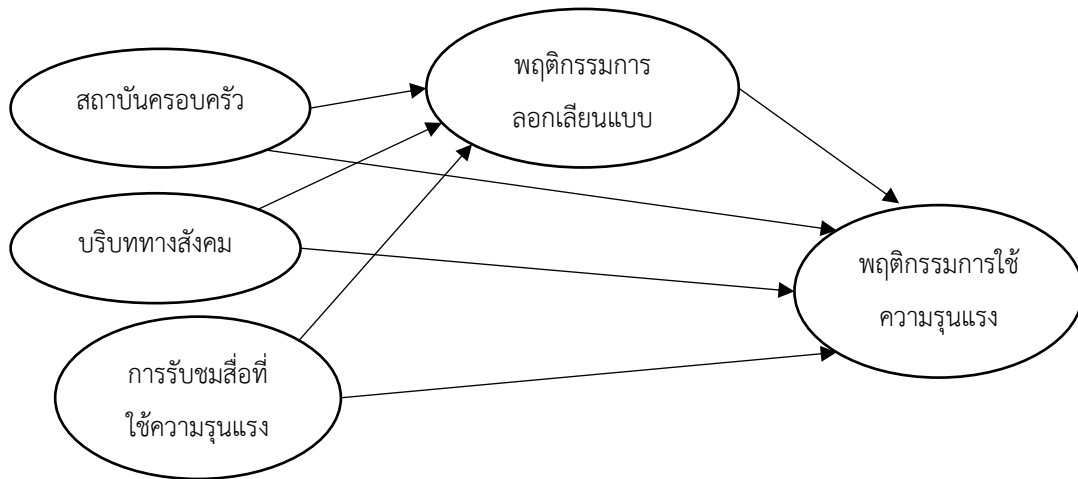
สมมติฐานที่ 4 บริบททางสังคมมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางตรงกับพฤติกรรมการลอกเลียนแบบของวัยรุ่นตอนกลาง

สมมติฐานที่ 5 การรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรงมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางตรงกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง

สมมติฐานที่ 6 การรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรงมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางตรงกับพฤติกรรมการลอกเลียนแบบของวัยรุ่นตอนกลาง

สมมติฐานที่ 7 พฤติกรรมการลอกเลียนแบบมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางตรงกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการทำวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มวัยรุ่นตอนกลางที่มีอายุตั้งแต่ 17 - 19 ปี ในเขตกรุงเทพมหานครมีจำนวน 214,924 คน (ระบบสถิติการทะเบียน, 2559) และกำหนดขนาดตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเท่ากับ 400 คน โดยมีค่าความคาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 (ไม่เกิน 20 ชุด) ดังนั้นแบบสอบถามที่ได้กำหนดจึงอยู่ระหว่าง 400 ถึง 380 ชุด โดยได้รับแบบสอบถามคืนกลับมาจำนวน 383 คน (Krejcie and Morgan, 1970) โดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย เป็นแบบสอบถามและแบบวัดที่ใช้วัดตัวแปรที่ศึกษาวิจัยทั้งหมด มีดังนี้ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 สถาบันครอบครัว ประวัติการอบรมเลี้ยงดูโดยการใช้ความรุนแรง ส่วนที่ 3 บริบททางสังคมที่มีสถานการณ์การใช้ความรุนแรง ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรง ส่วนที่ 5 พฤติกรรมการลอกเลียนแบบการใช้พฤติกรรมความรุนแรง ส่วนที่ 6 พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นและส่วนที่ 7 ข้อเสนอแนะอื่นๆ (ดัดแปลงจาก รพีพร เพชรรัตน์, 2550)

การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการรวบรวมข้อมูล โดยเริ่มตั้งแต่กำหนดกลุ่มตัวอย่าง จากประชากร โดยแบ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 50 เขต ตามเขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดย

อธิบายแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างอย่างละเอียดเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริง โดยมีระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 14 วัน (2 สัปดาห์) โดยแบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 7 ส่วน

สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง ที่จะนำมาตรวจสอบความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยกำหนดแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

1.1 การวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติบรรยาย คำนวณหาค่าสถิติเบื้องต้น ได้แก่ ร้อยละ การวิเคราะห์ส่วนนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรทั้งหมด การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรในรูปแบบ เป็นข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแบบประมาณค่า (Rating scale) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ในส่วนนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

1.3 การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง ด้วยการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ และพิจารณาค่า χ^2/df มีค่าน้อยกว่า 2 ค่าดัชนี CFI มีค่าเข้าใกล้ 1 ค่าดัชนี RMSEA และ ดัชนี RMR มีค่าต่ำกว่า 0.05 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ จึงถือว่ารูปแบบนั้นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ของ Hair et al. (2006) , Harrison Walker (2001), Mueller (1996), Diamantopoulos, Siguaw (2000)

ผลการศึกษาวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลงานวิจัยได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 383 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 มีอายุมากกว่า 20 ปี จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 77.55 (ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุเข้า 20 ปี เข้าใจว่าแบบสอบถามถามถึงอายุในปีหน้า) สถานภาพโสด จำนวน 348 คน คิดเป็นร้อยละ 90.86 ระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 288 คน คิดเป็นร้อยละ 75.20 ลักษณะครอบครัว เป็นครอบครัวเดี่ยว จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 51.44 สถานภาพการสมรสของบิดา มารดา อยู่ด้วยกันจำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 61.36 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 47.52 ประสบการณ์การใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาเคยใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 59.53 และการใช้พฤติกรรมความรุนแรงของคนรอบตัวเป็นคนรอบตัวของท่านมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 56.14 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 สถาบันครอบครัว ประวัติการอบรมเลี้ยงดูโดยการใช้ความรุนแรง

ผลการวิเคราะห์สถาบันครอบครัว ประวัติการอบรมเลี้ยงดูโดยการใช้ความรุนแรงโดยรวมพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความจริงเกี่ยวกับสถาบันครอบครัว ประวัติการอบรมเลี้ยงดูโดยการใช้ความรุนแรง โดยรวม อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =1.95, S.D.= 0.90) เมื่อพิจารณารายข้อสามารถเรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ เมื่อท่านทำความผิด บิดาหรือมารดาจะแนะนำชี้แจงอย่างมีเหตุผลโดยไม่ลงโทษด้วยการทุบตี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =3.20, S.D.=1.51) รองลงมาคือ เมื่อท่านทำความผิด บิดาหรือมารดาจะลงโทษท่านอย่างรุนแรงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =1.98, S.D.= 1.16) และในบางครั้งเมื่อท่านทำผิดบิดาหรือมารดาจะลงโทษท่านจนร่างกายเจ็บปวดหรือมีบาดแผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =1.86, S.D.=1.13)

ส่วนที่ 3 บริบททางสังคมที่มีสถานการณ์การใช้ความรุนแรง

ผลการวิเคราะห์บริบททางสังคมที่มีสถานการณ์การใช้ความรุนแรงโดยรวมพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความจริงเกี่ยวกับบริบททางสังคมที่มีสถานการณ์การใช้ความรุนแรงโดยรวม อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =2.23, S.D.=0.87) เมื่อพิจารณารายข้อสามารถเรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ บริเวณใกล้เคียงที่พักอาศัยของท่านมีการทะเลาะวิวาท ตบ ต่อย ตีกันเป็นประจำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =2.45, S.D.=1.09) รองลงมาคือ บริเวณใกล้เคียงที่พักอาศัยของท่านมีการทะเลาะวิวาทโดยการขว้างปาสิ่งของ ทำลายข้าวของให้เสียหาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =2.33, S.D.=1.00) และบริเวณใกล้เคียงที่พักอาศัยของท่านมีการทะเลาะวิวาทหรือทำร้ายผู้อื่น โดยใช้อาวุธ เช่น ปืน มีด ดาบ ไม้ หรือสิ่งของต่างๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =2.31, S.D.= 1.01)

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรง

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรงโดยรวมพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรง โดยรวม อยู่ในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ = 2.40, S.D.=0.90) เมื่อพิจารณารายข้อสามารถเรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ท่านชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ความรุนแรงหรือใช้กำลังในการต่อสู้ให้ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =2.48, S.D.= 1.06) รองลงมาคือ ท่านชอบดูละครหรือภาพยนตร์ที่มีฉากการใช้กำลัง ชกต่อย ทุบตีผู้อื่นในการแก้ปัญหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ = 2.47, S.D.= 1.07) และท่านรู้สึกดีใจเมื่อได้ทำร้ายคู่ต่อสู้ในเกมคอมพิวเตอร์ให้ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ = 2.44, S.D.= 1.01)

ส่วนที่ 5 พฤติกรรมการลอกเลียนแบบการใช้พฤติกรรมความรุนแรง

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการลอกเลียนแบบการใช้พฤติกรรมความรุนแรงโดยรวมพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมการลอกเลียนแบบการใช้พฤติกรรมความรุนแรง โดยรวม อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ = 2.14, S.D.= 0.94) เมื่อพิจารณารายข้อสามารถเรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ท่านเคยมีพฤติกรรมเลียนแบบการใช้ความรุนแรงจากบิดา มารดาของท่านหรือเคยใช้ความรุนแรงเพราะเคยเห็นบิดา มารดา ทำกับท่านหรือคนอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ = 2.25, S.D.= 1.09) รองลงมาคือ ท่านเคยมีพฤติกรรมเลียนแบบการใช้พฤติกรรมความรุนแรงจากคนรอบข้างหรือเคยใช้ความรุนแรงเพราะเห็นจากคนแถวบ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =2.21, S.D.=1.03) และเมื่อท่านโมโหหรือไม่พอใจท่านจะขว้างปาสิ่งของเหมือนกับตัวร้ายในละคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ = 2.17, S.D.= 1.01)

ส่วนที่ 6 พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่น

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นโดยรวมพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่น โดยรวม อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =2.39, S.D.=0.87) เมื่อพิจารณารายข้อสามารถเรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ เมื่อท่านถูกทำร้ายหรือถูกรังแก ท่านจะใช้กำลังต่อสู้เพื่อป้องกันตัวหรือเอาตัวรอด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ = 2.80, S.D.=1.14) รองลงมาคือ เมื่อเพื่อนทะเลาะวิวาทกันท่านจะเข้าไปห้ามปรามหรือไกล่เกลี่ยให้เพื่อนเลิกทะเลาะกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =2.64, S.D.=1.11) และท่านใช้การพูดจาดกกลั่นด้วยดีเมื่อมีปัญหาขัดแย้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =2.59, S.D.= 1.12) เมื่อสรุปตามแบบปัจจัยที่ได้กำหนดไว้ตามกรอบแนวคิดการวิจัย สามารถแสดงผลได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์เส้นทาง

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	MIN	MAX	แปลผล*	Skewness	Kurtosis
สถาบันครอบครัว (FAM)	1.95	0.90	1.00	5.00	น้อย	1.247	1.016
บริบททางสังคม (SOC)	2.23	0.87	1.00	5.00	น้อย	0.318	-0.396
การรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรง (MED)	2.40	0.90	1.00	5.00	น้อย	0.293	-0.408
พฤติกรรมกลั่นแกล้งแบบ (IMI)	2.14	0.94	1.00	5.00	น้อย	0.420	-0.401
พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง (VIO)	2.39	0.87	1.00	5.00	น้อย	0.184	-0.650

*แปลผล หมายถึง ระดับความเป็นจริงที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับจากประสบการณ์ตรง

การวิเคราะห์ในตารางที่ 1 ชั้นตอนนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบการแจกแจงปกติของตัวแปรเดี่ยว ซึ่งเป็นข้อตกลงเบื้องต้นของการตรวจสอบข้อมูลก่อนวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ เนื่องจาก การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรจะทำให้ทราบว่า ลักษณะการแจกแจงของตัวแปร เป็นแบบใด โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ความเบ้ (Skewness) ความโด่ง (Kurtosis) เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถ สรุปได้ว่าตัวแปรในการวิจัยแต่ละตัว มีการแจกแจงแบบปกติหรือไม่ อย่างไร (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) โดยการตรวจสอบการแจกแจงปกติของตัวแปรเดี่ยวนิยม ตรวจสอบโดยพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) (สุภมาส อังคุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ และรัชนิกุล ภิญโญ ภาณุวัฒน์, 2554)

จากตารางที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปร พบว่าตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 1.95 ถึง 2.40) ซึ่งค่าเฉลี่ยดังกล่าวให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับจากประสบการณ์ตรงสถาบันครอบครัว บริบททางสังคม การรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรง พฤติกรรมกลั่นแกล้งแบบ และพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง อยู่ในระดับน้อย และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) อยู่ระหว่าง 0.87 ถึง 0.94 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลมีการกระจายอยู่ใกล้กับค่าเฉลี่ย เนื่องจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังกล่าวมีค่าไม่เกิน 1

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) หรือความไม่สมมาตรของการแจกแจงในภาพรวม พบว่า ตัวแปรทั้งหมดมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ขวา (ค่าความเบ้เป็นบวก) แสดงว่าข้อมูลของตัวแปรทั้งหมด มีค่าคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยมีค่าความเบ้อยู่ระหว่าง 0.184 ถึง 1.247 เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) หรือความสูงของการแจกแจง พบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในแบบจำลองทั้งหมด 13 ตัว ที่ คำนวณได้จะน้อยกว่าศูนย์หรือมีค่าเป็นลบ โดยค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -0.396 ถึง -0.650 แสดงว่า ข้อมูลของตัวแปรสังเกตได้ดังกล่าวมีการกระจายข้อมูลในลักษณะค่อนข้างปานหรือโค้งเล็กน้อย หรือมีการกระจายของข้อมูลน้อย โดยค่าความโด่งที่คำนวณได้จะมากกว่าศูนย์หรือมีค่าเป็นบวกมีค่าความโด่งเท่ากับ 1.016 แสดงว่า ข้อมูลของตัวแปรสังเกตได้ดังกล่าวมีการกระจายข้อมูลมาก ในลักษณะแบนกว่าโค้งปกติหรือมีการกระจายของข้อมูล มีค่าความโด่งต่ำกว่าปกติ (Platy Kurtic) จำนวน 1 ตัวแปร แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาค่าความเบ้และความโด่งพบว่า ค่าความเบ้และความโด่งมีความ แตกต่างจากศูนย์เพียงเล็กน้อย แต่จัดว่าใกล้ศูนย์ จึงถือว่าตัวแปรสังเกตได้มีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ จึงมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์ได้

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปร

ตัวแปร	FAM	SOC	MED	IMI	VIO
สถาบันครอบครัว (FAM)	1				
บริบททางสังคม (SOC)	0.685**	1			
การรับชมสื่อที่ใช้ ความรุนแรง (MED)	0.526**	0.717**	1		
พฤติกรรมกรร ลอกเลียนแบบ (IMI)	0.530**	0.770**	0.693**	1	
พฤติกรรมกรร การใช้ความรุนแรง (VIO)	0.327**	0.620**	0.643**	0.732**	1

Bartlett's test of sphericity = 1238.380, df = 10, p = 0.000, KMO = 0.830

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปร 5 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 10 คู่ ซึ่งเป็นตัวแปรทั้งหมดมีความสัมพันธ์กันและความสัมพันธ์ของตัวแปรทุกคู่มีทิศทางเดียวกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเป็นความสัมพันธ์ทางบวก มีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.327 ถึง 0.732 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยตัวแปรมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำถึงระดับปานกลาง ซึ่งตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ พฤติกรรมกรรลอกเลียนแบบ (IMI) กับ พฤติกรรมกรรใช้ความรุนแรง (VIO) ($r = 0.732$) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด คือ สถาบันครอบครัว (FAM) กับ พฤติกรรมกรรใช้ความรุนแรง (VIO) ($r = 0.327$)

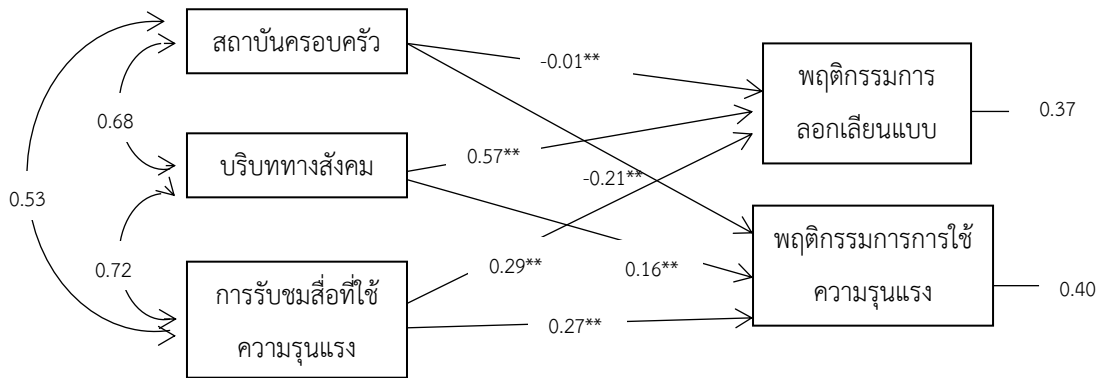
แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทุกคู่ ในภาพรวม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าไม่เกิน 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนัก ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์เส้นทางปัจจัยได้

ผลการวิเคราะห์รูปแบบเส้นทางปัจจัย (Path model)

จากการวิเคราะห์รูปแบบเส้นทางปัจจัย (Path model) ผู้วิจัยได้ทำการปรับรูปแบบโดยพิจารณาจากดัชนีปรับรูปแบบและจากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผลจากการปรับรูปแบบทำให้รูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยพิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความตรงของรูปแบบได้แก่ ค่า $\chi^2/df = 0.18$, $P\text{-value} = 0.672$, $GFI = 1.00$, $AGFI = 1.00$, $CFI = 1.00$, $RMSEA = 0.000$, $RMR = 0.003$ ค่า χ^2/df มีค่าน้อยกว่า 2 ค่าดัชนี CFI มีค่าเข้าใกล้ 1 ค่าดัชนี RMSEA และ ดัชนี RMR มีค่าต่ำกว่า 0.05 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ถือว่ารูปแบบนั้นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Hair et al, 2006; Harrison Walker, 2001; Mueller, 1996; Diamantopoulos, Siguaw, 2000) ดังนั้นผลการวิเคราะห์ครั้งนี้จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่าเส้นทางปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลางตามทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือรูปแบบมีความตรงนอกจากนี้ตัวแปรสถาบันครอบครัว (FAM) บริบททางสังคม (SOC) การรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรง (MED) และพฤติกรรมกรรลอกเลียนแบบ (IMI) ซึ่งเป็นตัวแปรในโมเดลเส้นทางปัจจัย อธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรรใช้ความรุนแรง (VIO) ได้ร้อยละ 60 และตัวแปรสถาบันครอบครัว (FAM) บริบททาง

สังคม (SOC) การรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรง (MED) ซึ่งเป็นตัวแปรในรูปแบบเส้นทางปัจจัยอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรม การลอกเลียนแบบ (IMI) ได้ร้อยละ 63 ดังแสดงใน ภาพที่ 2

$$\chi^2 = 0.18, df = 1, \chi^2 / df = 0.18, P\text{-value} = 0.672, GFI = 1.00, AGFI = 1.00,$$

$$CFI = 1.00, RMSEA = 0.000, RMR = 0.003$$

ภาพที่ 2 รูปแบบเส้นทางปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง

ตารางที่ 3 ขนาดอิทธิพลของเส้นทางปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง

ตัวแปรปัจจัย	พฤติกรรมการลอกเลียนแบบ (IMI)			พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง (VIO)		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE
สถาบันครอบครัว (FAM)	-0.01	-	-0.01	-0.21**	-0.01	-0.21**
	(0.04)	-	(0.04)	(0.04)	(0.02)	(0.05)
บริบททางสังคม (SOC)	-0.32	-	-0.32	-4.61	-0.32	-4.24
	0.57**	-	0.57**	0.16**	0.31**	0.46**
การรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรง (MED)	(0.06)	-	(0.06)	(0.06)	(0.04)	(0.06)
	10.95	-	10.95	2.53	7.39	7.58
พฤติกรรมการลอกเลียนแบบ (IMI)	0.29**	-	0.29**	0.27**	0.16**	0.43**
	(0.05)	-	(0.05)	(0.05)	(0.03)	(0.05)
	6.48	-	6.48	5.48	5.44	8.10
	0.54**	-	0.54**	-	-	-
	(0.05)	-	(0.05)	-	-	-
	10.00	-	10.00	-	-	-

เมื่อพิจารณาขนาดอิทธิพลของเส้นทางปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง จากภาพที่ 1 และตารางที่ 3 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลจำแนกตามสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 สถาบันครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ของวัยรุ่นตอนกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า สถาบันครอบครัวมีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง โดยค่าสัมประสิทธิ์ขนาด

อิทธิพลของสถาบันครอบครัวเท่ากับ -0.21 ($p < 0.01$) หมายความว่า สถาบันครอบครัวเพิ่มขึ้น ส่งผลให้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่นตอนกลางลดลง

สมมติฐานที่ 2 สถาบันครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมการลอกเลียนแบบของวัยรุ่นตอนกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า สถาบันครอบครัวมีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อพฤติกรรมการลอกเลียนแบบ โดยค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลของสถาบันครอบครัวเท่ากับ -0.01 ($p > 0.05$) หมายความว่า สถาบันครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลอกเลียนแบบ

สมมติฐานที่ 3 บริบททางสังคมมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ของวัยรุ่นตอนกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า บริบททางสังคมมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง โดยค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลของบริบททางสังคมเท่ากับ 0.16 ($p < 0.01$) หมายความว่า บริบททางสังคมเพิ่มขึ้น ส่งผลให้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่นตอนกลางเพิ่มขึ้น

สมมติฐานที่ 4 บริบททางสังคมมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมการลอกเลียนแบบของวัยรุ่นตอนกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า บริบททางสังคมมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมการลอกเลียนแบบ โดยค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลของสถาบันครอบครัวเท่ากับ 0.57 ($p < 0.01$) หมายความว่า ถ้าบริบททางสังคมสูงขึ้น ส่งผลให้พฤติกรรมการลอกเลียนแบบเพิ่มขึ้น

สมมติฐานที่ 5 การรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรงมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ของวัยรุ่นตอนกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรง มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง โดยค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลของบริบททางสังคมเท่ากับ 0.27 ($p < 0.01$) หมายความว่า การรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรงเพิ่มขึ้นส่งผลให้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่นตอนกลางเพิ่มขึ้น

สมมติฐานที่ 6 การรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรงมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมการลอกเลียนแบบของวัยรุ่นตอนกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรง มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมการลอกเลียนแบบ โดยค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลของสถาบันครอบครัวเท่ากับ 0.29 ($p < 0.01$) หมายความว่า ถ้าการรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรงสูงขึ้นส่งผลให้พฤติกรรมการลอกเลียนแบบเพิ่มขึ้น

สมมติฐานที่ 7 พฤติกรรมการลอกเลียนแบบมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พฤติกรรมการลอกเลียนแบบมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลางโดยค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลของพฤติกรรมการลอกเลียนแบบเท่ากับ 0.54 ($p < 0.01$) หมายความว่า ถ้าพฤติกรรมการลอกเลียนแบบสูงขึ้น ส่งผลให้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลางเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ยังพบว่า บริบททางสังคม และการรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรง มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง ที่ส่งผ่านตัวแปรพฤติกรรมการลอกเลียนแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.31 และ 0.16 ($p < 0.01$) หมายความว่า บริบททางสังคม และการรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรง จะส่งผลต่อพฤติกรรมการลอกเลียนแบบ เพิ่มขึ้น และพฤติกรรมการลอกเลียนแบบที่เพิ่มขึ้น จะส่งผลต่อพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง

อภิปรายผล

1. สถาบันครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่นตอนกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า สถาบันครอบครัวมีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง หมายความว่า สถาบันครอบครัวเพิ่มขึ้น ส่งผลให้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่นตอนกลางลดลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารียา นุซอเนงค์ (2541) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวกับความก้าวร้าวของวัยรุ่น พบว่า

รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าวของวัยรุ่น และในงานวิจัยนี้เป็นไปตามสมมติฐาน เพราะผลการวิจัยพบว่า เมื่อกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความใกล้ชิด ผูกพัน และห่วงใยดูแลกันเป็นอย่างดี ภายในครอบครัว ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงอยู่ในระดับต่ำ

2. บริบททางสังคมมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ของวัยรุ่นตอนกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า บริบททางสังคมมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง หมายความว่า บริบททางสังคมเพิ่มขึ้นส่งผลให้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่นตอนกลางเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพันธ์ศักดิ์ ประสานสุข (2542) ได้กล่าวถึง การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในคดีข่มขืนกระทำชำเรา เขตที่พังกาศัย ซึ่งเป็นแหล่งเสื่อมโทรมเสียส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการกระทำความผิด นอกจากนี้ทฤษฎีของ Bandura (1977) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ซึ่งส่วนใหญ่มนุษย์จะเรียนรู้โดยผ่านตัวแบบ หรือโดยการสังเกต การที่เด็กวัยรุ่นหรือเยาวชนอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมแบบใด โอกาสที่เด็กเหล่านั้นจะมีความคิด พฤติกรรมเหมือนกับคนในสภาพแวดล้อมหรือชุมชนที่อาศัยอยู่จึงเป็นไปได้สูงมาก ดังนั้นการอาศัยอยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม มีอบายมุขอยู่รายล้อม รวมถึงผู้คนในชุมชนมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงทั้งทางด้านร่างกายและวาจา เด็กและเยาวชนจึงมีโอกาสเรียนรู้และรับเอาแบบอย่างเหล่านั้นมาปฏิบัติได้

3. การรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรงมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่นตอนกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรง มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง หมายความว่า การรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรงเพิ่มขึ้นส่งผลให้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่นตอนกลางเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ อานันท์ อภาภิรม (2535) ได้กล่าวถึงสาเหตุสำคัญที่นำไปสู่การใช้ความรุนแรงของเด็กวัยรุ่น สื่อมวลชน ถือเป็นสาเหตุหนึ่งที่มีความสำคัญในการหล่อหลอมให้เด็กวัยรุ่นมีพฤติกรรมที่ดีหรือไม่ดีได้ สื่อมวลชนมีอิทธิพลที่จะโน้มน้าวจิตใจและความรู้สึกนึกคิดของเด็กและเยาวชนเป็นอย่างมาก ดังนั้นการนำเสนอข่าว ข้อความ หรือความบันเทิงต่างๆ ที่เต็มไปด้วยภาพความรุนแรงทั้งทางร่างกายและวาจา จึงไม่เป็นประโยชน์แก่เด็กและเยาวชน โดยเฉพาะพฤติกรรมเปลี่ยนแบบโดยการสังเกตของ Bandura (1977) ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า ถ้ามนุษย์มีการเรียนรู้ไม่ว่าจะด้วยวิธีใด เขาก็จะเรียนรู้ผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำนั้นด้วย ถ้าผลการกระทำนั้นเป็นรางวัล เช่น คำชมเชยจากกลุ่มเพื่อน หลังจากที่เด็กวัยรุ่นคนหนึ่งใช้กำลังชกต่อยกับเพื่อน พฤติกรรมนั้นจะเกิดขึ้นอีก เพราะคำชมเชยนั้นก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อผู้กระทำนั้นเอง เช่นเดียวกับการเรียนรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ บุคคลในสื่อหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น อาจกลายเป็นตัวแบบให้เด็กและเยาวชนเลียนแบบพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อไปได้

4. กลุ่มตัวอย่างรับรู้ เกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อการใช้ความรุนแรง แต่ที่ไม่แสดงออกนั้น เพราะ “มีเกรงกลัวทางกฎหมาย ศีลธรรม ข้อระเบียบทางสังคม” อนันต์ ลิขิตธนะสมบัติ (2557) กล่าวว่า การลงโทษทางกฎหมายเป็นวัฒนธรรมทางเนติธรรมของแต่ชนชาติ ซึ่งจะมีวิธีการที่แตกต่างกันออกไปตามวัฒนธรรม ความเชื่อ ศาสนา และกฎระเบียบทางสังคมของบ้านเมืองนั้นๆ ซึ่งถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการยุติธรรมที่ปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด อันเป็นหน้าที่หลักของกรมราชทัณฑ์แต่การลงโทษบางอย่าง เช่น การจำคุก ซึ่งเป็นการลงโทษที่มีลักษณะเป็นการตัดออกจากสังคมชั่วคราวเพื่อลงโทษปรับปรุงแก้ไขผู้นั้นแต่บางครั้งโทษจำคุกอาจถูกทดแทนด้วยทางเลือกอื่นได้ เช่น การควบคุมความประพฤติซึ่งเป็นทางเลือกที่ขอบด้วยกฎหมายแทนการลงโทษจำคุก อีกทั้งยังเป็นวิธีการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดตามหลักแนวความคิดเกี่ยวกับการลงโทษด้วย นอกจากนี้แนวคิดการลงโทษตามอรรถประโยชน์มีรากฐานมาแต่โบราณในยุคกรีก Plato ได้กล่าวว่า การที่บุคคลใดถูกลงโทษมิใช่เป็นเพราะเขาได้กระทำความผิด เนื่องจากการกระทำที่ได้กระทำไปแล้วมีอาจลบล้างให้กระทำได้อีก แต่ที่บุคคลนั้นถูกลงโทษเพราะผลในอนาคตแก่ตัวเขาเองและแกผู้อื่นเห็นว่าการกระทำนั้นควรได้รับการแก้ไข และลดอัตราการกระทำผิดที่ผู้นั้นก่อให้เกิดขึ้น (ภัทรศักดิ์ วรรณแสง, 2555)

ประโยชน์ที่ได้จากงานวิจัย

ประโยชน์เชิงทฤษฎี (Theoretical Contribution)

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดในเรื่องพฤติกรรมความรุนแรง พฤติกรรมการลอกเลียนแบบ การรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรงเพื่อมาสร้างกรอบแนวคิดเชิงเหตุผลในการวิจัย อีกทั้งยังเป็นการศึกษาในบริบทของวัยรุ่นตอนกลาง ซึ่งเป็นการสร้างข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ ทั้งนี้ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุ ด้านบริบททางสังคม และการรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรง จะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการลอกเลียนแบบ เพิ่มขึ้น และพฤติกรรมการลอกเลียนแบบที่เพิ่มขึ้น จะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง ซึ่งข้อค้นพบนี้ได้มาจากการศึกษาในลักษณะการพิสูจน์และอิทธิพลตัวแปรดังกล่าวในเชิงวิชาการจึงสามารถนำข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้ไปต่อยอดเพื่อศึกษาอิทธิพลตัวแปรนี้กับตัวแปรอื่นๆ ต่อไปได้

ประโยชน์เชิงการจัดการ (Managerial Contributions)

การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง โดยให้ความสำคัญกับเรื่องดังต่อไปนี้

1.สถาบันครอบครัว การสร้างสัมพันธภาพที่ดีให้เกิดแก่สมาชิกในครอบครัว พ่อแม่หรือผู้ปกครองต้องหมั่นพูดคุยรับฟังปัญหา ให้คำปรึกษาที่ดีแก่สมาชิกทุกคนในครอบครัว และในกรณีที่สมาชิกอยู่ในระหว่างการศึกษาต้องให้ความสำคัญในการสื่อสารระหว่างสถานที่ศึกษากับบ้าน เพื่อรับทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสมาชิก และปัญหาต่างๆ

2.บริบททางสังคม ส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความเข้าใจ และรู้จักนำระบบเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิต ส่งเสริมให้วัยรุ่นรู้จักการใช้ความสามารถของตนเอง หรือใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ในการนำมาซึ่งรายได้ที่ถูกต้องเหมาะสมโดยไม่ผิดศีลธรรม ประเพณี และกฎหมาย

3.การรับชมสื่อที่ใช้ความรุนแรง สำหรับผู้รับผิดชอบ/ผู้ที่เกี่ยวข้องกับสื่ออื่นๆ ต้องมีจิตสำนึกที่ดีในเรื่องการนำเสนอสื่อโดยเฉพาะภาพลักษณ์ของพฤติกรรมความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคม นอกจากนี้รัฐควรออกมาตรการที่คอยดูแลควบคุมสื่อให้มีความเหมาะสมในการนำเสนอข่าวสาร กระตุ้นและชี้แนะให้วัยรุ่นได้เข้าใจถึงข้อดีข้อเสีย หรือการเลือกรับพิจารณาข้อเท็จจริงจากสื่อ

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

1.ควรศึกษากลุ่มตัวอย่าง/พื้นที่ ที่ประสบความสำเร็จในการจัดการเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรง ทั้งนี้เพื่อหาต้นแบบที่สามารถเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาความรุนแรงของวัยรุ่น และนำมาประยุกต์ใช้ อีกทั้งอาจมีการปรับให้สอดคล้องกับบริบทต่างๆ หรือสาเหตุที่จะก่อให้เกิดความรุนแรงและป้องกันในระยะยาว

2. ควรจะกำหนดนโยบายและมาตรการป้องกันการเกิดความรุนแรงของวัยรุ่น เพื่อให้สถาบันสถานศึกษา หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้องถือเป็นแนวปฏิบัติ ทั้งมาตรการเชิงรุก มาตรการต่อเนื่อง มาตรการทางสังคมและมาตรการทางกฎหมาย

3.การศึกษาค้นคว้าต่อไปควรมีศึกษาในการวิจัยในเชิงคุณภาพร่วมด้วยเพื่อทำความเข้าใจปัญหาเชิงลึก ซึ่งจะส่งผลไปยังการแก้ปัญหาได้ตรงประเด็นมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จิรพัฒน์ พรหมสิทธิการ. (2543). ปัจจัยที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา: ศึกษากรณีเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). การวิเคราะห์ทอิกมาน (Meta-Analysis). กรุงเทพฯ: นิซินแอดเวอร์ไทซิงกรุ๊ป.
- ประพันธ์ศักดิ์ ประสานสุข. (2542). การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนคดีข่มขืนกระทำชำเรา: ศึกษาเฉพาะกรณีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตศิลปศาสตร (รัฐศาสตร์). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ภัทรศักดิ์ วรรณแสง. (2555). หลักกฎหมายละเมิด. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- รพีพร เพชรรัตน์. (2550). พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ระบบสถิติการทะเบียน. (2559). จำนวนประชากรแยกอายุ กรุงเทพมหานคร เดือนธันวาคม พ.ศ. 2559. สืบค้นเมื่อ 27 พฤษภาคม 2560. จาก http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age_disp.php.
- รุจิราพร หงส์ทอง. (2550). การจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการเฝ้าระวังและเตือนเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร.
- ศรัญญา อธิชิตะ. (2553). การศึกษาพฤติกรรมการรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, หน้า 2.
- สุภมาส อังสุโชติ; สมถวิล วิจิตรวรรณ; และ รัชนิกุล ภิญโญภาณุวัฒน์ (2554). สถิติวิเคราะห์ สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ และพฤติกรรมศาสตร์: เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: เจริญดีมั่นคงการพิมพ์.
- เสน่ห์ เสถียรพงศ์. (2540). การก่อเหตุทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อนันต์ ลิขิตชนสมบัติ. (2557). มาตรการการลงโทษทางอาญาแก่ผู้กระทำผิดในคดีลี้ลับ. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม.
- อานน อภาภิรม. (2535). สังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แพร่พิทยา.
- อารีญา นุชอนงค์. (2541). ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวกับความก้าวร้าวของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Bandura, Albert. (1977). *Social Learning Theory*. New Jersey : Prentice – Hall.
- Diamantopoulos, A & Siguaw, A.D. (2000). *Introducing LISREL: A Guide for the Uninitiated*. Sage Publications: London.
- Hair, J. F., Jr., Black, W. C., Babin, B. J., Anderson, R. E., & Tatham, R. L. (2006). *Multivariate data analysis*. 6th ed. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Harrison-Walker, L. Jean. (2001). The measurement of word-of-mouth communication and an investigation of service quality and customer commitment as potential antecedents. *Journal of Service Research*. 4(1).
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3): 607-610.
- Mueller, R. O. (1996). *Confirmatory factor analysis. In Basic principles of structural equation Modeling: An Introduction to LISREL and EQS*. New York: Springer-Verlag.
- Papalia, D.E. & Olds, S.W. (1995). *Human Development*. 6th ed. New York: McGraw Hill.

Translated Thai References

- Arpaphirom, Anon. (1987). *Social Science*. 2nd ed. Bangkok: Phrae Pittaya. (in Thai)
- Aungsuchot, Suphamas; Wichitwanna, Somthawin;& Phinyopphanuwat, Rachaneekul. (2011). *Statistical analysis. Social Sciences and behavioral sciences: a technique using LISREL program*. 3rd ed. Bangkok: Charendeem Mankong printing. (in Thai)
- Hongtong, Ruchiraporn. (2007). *Geographic information database for surveillance and warning events for our students, and Vocational level controversy, Minburi, Bangkok*. (in Thai)
- Ishida, Saranya. (2010). *Study on violent behavior of adolescent students*. Education University degree psychology guidance Srinakharinwirot University, page 2. (in Thai)
- Likhitthanasombat, Anan. (2014). *Measures to punish the criminal sanction offenders in environmental litigation*. Bangkok: Institute of judicial officer Development. Office of the court of justice. (in Thai)
- Nuchanong, Areeya. (1998). *The relationship between patterns of communication in families with Teen aggression*. Thesis Home economics (Home Economics). Bangkok: Graduate School of Kasetsart University. (in Thai)
- Petcharat, Rapeeporn. (2007). *The behavior of violence towards others of adolescents in Muang District, Songkhla Province*, The Thesis, Master of Arts, Silpakorn University. (in Thai)
- Prasarnsook, Prapansak. (1999). *Children's and youth's misconduct offence of rape: case study to examine places and protecting Central Juvenile*. Thesis, Master of Arts (political science). Kasetsart University. (in Thai)
- Promsithikarn, Jirapat. (2000). *Factors affecting the controversy of Vocational Students : A case study in Bangkok Greater Metropolitan Area*. The thesis, Master of Arts, Kasetsart University. (in Thai)
- Satianpong, Sane (1997). *The troublemaker controversy mayhem of vocational school students in Bangkok and its vicinity*. Thesis, Master of Arts, Thammasat University. (in Thai)
- Statistics registration system. (2016). *Population age Bangkok, December 2016*. Retrieved May 27, 2017, from http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age_disp.php (in Thai)
- Wannasang, Patrasak. (2012). *Principle of Law*. 2nd ed. Bangkok: Winyuchon. (in Thai)
- WiratChai, Nonglak. (1999). *Analysis (Meta-Analysis)*. Bangkok: Ni shin add advertising group. (in Thai)